

REPLIK:

Syndikalismen överlevde – tack för påminnelsen

ATT VÅR ARTIKEL ”Zenit, ett namn med anor” (se *Arbetaren Zenit* 1–2/2009) betonade ideologiska aspekter beror inte på ointresse för syndikalismen som rörelse, vilket Tord Björk antyder. Det beror på att studieföremålet, *Zenit*, främst var en teoretisk tidskrift som agerade på en ideologisk nivå. För att begripliggöra SAC:s reaktioner på *Zenit* och ”den nya vänstern” behövde vi även belysa SAC:s ”nyorientering”.

Samtidigt är det väl känt att nyorienteringen inte tilltalade alla SAC-medlemmar. Inte heller kan SAC ensamt sägas representera den svenska frihetliga socialismens yviga historia. Särskilt som traditionen inte enbart – eller kanske ens främst – har bevarats genom organisationer utan som en slags rörelsepraktik som inkluderar basorganisering, utomparlamentariska mobiliseringar, direkt aktion. Denna praktik inspirerade uppenbarligen den tidiga Vietnamrörelsen. Tord Björk visar i sitt inlägg att syndikalismens särdrag inte bara överlevde utan direkt inspirerade 1960-talets nya sociala rörelser – men detta trots, snarare än tack vare, SAC:s attityd.

VI SKULLE DOCK INTE uttrycka oss så förklenande om förnyarna som Björk gör. Exempelvis måste Rüdigers och Uisks antikommunism ses i ljuset av att de själva fick ducka för kommunisters kulor. SAC:s nyorientering var begriplig men blev delvis obsolet under 1960-talets radikalisering. Trots detta överlevde syndikalismen – vi tackar Tord för den påminnelsen.

*Rikard Warlenius
Josephine Askegård*